

Række Love, har den Bestemmelse, at denne Lov ikke skal gælde for Færøerne. I de fleste Tilfælde medføres denne Bestemmelse ved Forholdenes Nødvendighed, og den er da rigtig. Men det forekommer mig meget tvivlsomt, om den er rigtig i dette Tilfælde. Det forekommer mig tværtimod, at Lovforslaget efter hele sit Indhold, hele sin Opgave og efter de Forhold, det er beregnet paa, netop skulde være egnet til ogsaa at omfatte Færøerne, som have en forholdsvis langt større fiskeridrivende Befolkning end det øvrige Land, og som uden Tvivl ikke har pekuniære Midler til Raadighed i større Forhold end det øvrige Danmark. Tinget har i den forløbne Del af Samlingen ikke haft den Glæde at se det ærede Medlem for Færøerne. Desværre har det ærede Medlem hidtil være forhindret i at komme. Hvis han havde været her, vilde vi have raadspurgt ham, hørt hans Mening og uden Tvivl taget meget væsentligt Hensyn dertil i Forbindelse med, hvad den højtærede Minister vilde sige. Men indtil vi høre hans Røst, vil jeg tillade mig at udtale den Anskuelse, at Loven er skikket til ogsaa at omfatte Færøerne, og jeg er tilbøjelig til at mene, at den færøiske Fiskeribefolkning vil sætte Pris paa, at den bliver udvidet ogsaa til den. Det er det eneste, der var Opgaven for de faa Ord, jeg hermed har fremsat.

Alfred Christensen: Som det ærede Medlem for Kalundborg (Krabbe) bemærkede, er vor Kollega, det ærede Medlem for Færøerne (Patursson) ikke til Stede. Han er syg og sengeliggende, og hans Ord kunne derfor ikke høres her i Salen. Men hvis han var til Stede, vilde han sige noget lignende som det, jeg nu skal tillade mig at bemærke. Det angaar ogsaa Lovens § 8, der lyder: „Denne Lov gælder ikke for Færøerne.“ Der var en Tid, da Færingerne vare glade ved, at en saadan Bestemmelse stod som Efterskrift til næsten alle Love. Det var i Provisorietiden, da vi bleve velsignede med daarlige Love. Da følte Færingerne Bestemmelsen som et Privilegium, og de følte Glæde, hver Gang de saa disse Ord. Men nu, da vi lave lutter gode Love her nede, se de med Sorg, at denne Tilføjelse for ofte findes i Lovene.

Den samlede Befolkning paa Færøerne var ved sidste Folketælling i 1901 omtrent 15,230 Mennesker. Af disse opgaves det, at 6238 ernærede sig ved Fiskeri, altsaa omkring 40 pCt. Men hvis man dertil lægger de Personer, som indirekte ernære sig ved Fiskeri, f. Eks. de handlende og de, som arbejde ved Fiskenes Tilberedning, og flere, bliver den Del af Befolkningen, som søger sin Næring direkte eller indirekte ved Fiskeri, meget større, og man tager neppe fejl, naar man anslaar den til omkring 70 pCt. af Befolkningen. Det samlede Udbytte af det færøiske Fiskeri er Aar efter andet saadant noget som $1\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Fiskeri med Dæksfartøjer drives efter den sidste Statistik fra 1902 fra 85 Dæksfartøjer. Disses Værdi er antagelig i Gennemsnit 10—12,000 Kr., og Besætningen paa disse Skibe antages at være omtrent 1100 Mand. Skibene ere gerne ældre udrangerede engelske og skotske Fiskeriskibe, som Englænderne og Skotlænderne afskaffe, naar de gaa over til Motordrift. Efterhaanden som Tiden gaar, bliver det vanskeligere og vanskeligere at faa fat i disse ældre Skibe, fordi der ikke bygges flere i England, og de gamle blive slidte op. Men selv bortset herfra er det af største Betydning for det færøiske Fiskeri — som paa Grund af Øernes gunstige Beliggenhed og Befolkningens gennem Aarhundreder udviklede, jeg kan sige: Geni for Fiskeri, drives efter en Maalestok, Befolkningen her hjemme ikke kender — at det faar finansiel Hjælp, saa at det kan naa den Udvikling, det fortjener, og det vil kunne drives op, ved at Færingerne faa saa let Adgang som muligt til billige Laan. Paa Færøerne findes der ikke noget Bankinstitut, der kan hjælpe dem til Laan, og umyndiges Midler og offentlige Midler anbringes efter Loven ikke til Fiskerifartøjers Udrustning. Endvidere kan det bemærkes, at den Erhvervelse af Sejlkuttere, som har fundet Sted, for en meget stor Del er sket ved Sæmmenslutning af mange mindre Selskaber, mest i Form af Andelselskaber eller smaa Aktieselskaber. Derved har Befolkningen udviklet sig paa en økonomisk set heldig Maade, idet Fiskerne med deres smaa Midler ved at slutte sig sammen have kunnet vedblive at være deres egne Herrer i Ste-